

z živili in drugim vojnim gradivom. Sovražnik je imel tudi izredno težke krvave izgube. Več tisoč mrtvih Rumunov pokriva bojišče pri Braševem.

Borba v Jurjevškem gorovju.

Na črti severovzhodno in severno od Braševga do bukovinske meje so čete našega generala Arca dosegle zadnji teden znatne uspehe. Dne 7. t. m. so domobranci huzarji zasedli mesto Szekely-Udvarhely (Oderkellen). Sedaj potiskajo naši Rumuni že v pokrajino Cik, to je, ob gornji tok reke Alute, čez pobočje Jurjevškega gorovja.

Pri Rahovem izgubilo življenje 15.000 mož.

Ze zadnjič smo poročali o ponesrečenem preходу rumunsko-ruskim čet čez Donavo pri Rahovem. Dodatno se še poroča, da je vsled napada avstrijskih podonavskih monitorjev in bolgarske artilerije na tem prostoru zgubilo življenje 15.000 Rumunov in Rusov, ki so večinoma utonili v valovih Donave.

Rusko bojišče.

Dne 5. oktobra so Rusi med rekama Narajovka in Zlota Lipa ter južno-vzhodno od mesta Brzeznani napadali z veliko silo naše postojanke, da bi prebili našo vzhodno-gališko fronto in prodrli do Lvova. Hudo so tudi napadali na črti med železnicama iz Brodija in Zborova v Lvov. Vsi tozadevni ruski napadi so bili odbiti. Zahodno od Lucka v Voliniji so bili večji ruski napadi dne 9. oktobra odbiti. V Karpatih razven manjših spopadov razmeroma mirno.

Italijansko bojišče.

Na primorski fronti so Italijani zadnje dni preteklega tedna pričeli z osmo ofenzivo, ki glede srdfosti prekaša vse dosežanje borbe na Krasu. Vojvoda d'Aosta, poveljnik Italijanov na Primorskem, ima proti nam zbranih do 180.000 mož in ogromno artilerijo, katero je pomnožil z 200 novimi, izredno težkimi francoskimi topovi.

Najhujši sovražni pritisk je zopet na črti med morjem in Mirenskimi gradom pri Gorici. Sovražnik je zadnje dni vzhodno od Doberdobskega jezera hotel na vsak način predreti našo fronto v smeri proti Kostanjevici. A ni se mu posrečilo. Po osem dnevi, izredno hudi artilerijski predpripravi so Lahi dne 9. oktobra na črti med Mirenskimi gradom in Doberdobskim jezerom prešli k splošnemu napadu. Naši pa so vse silovite sovražne navale častno odbili in ohranili vse postojanke v svoji posesti. Tudi vzhodno in severovzhodno od Gorice so Italijani dne 7. okt. pričeli z napadi proti višini Sv. Katarina med Solkanom in Kronbergom, a so bili zavrnjeni.

Na Tirolskem se ponavljajo boji na južnovzhodni meji. Naši trdno držijo svoje dosežanje postojanke.

Proti naši armadi 180.000 Lahov.

V sedmi soški bitki nam je izborna služila okolnost, da se je bila naša bojna črta zožila od 17 na 12 km. Na to frontno širino 12 km so vrgli Italijani vso svojo III. armado: 20 infanterijskih brigad, 1 kavalerijsko divizijo, 15 berzaljerskih bataljonov. Ogromna oborožena sila okoli 180.000 mož se je vrgla na mali odsek, na milijone streliv iz stotin topov je obsulo naše vojake, cilj sedme bitke je bil: Trst! Z zavojevanjem Komenske planote je hotel Kadorna dobiti Trst. Z dveh strani je hkratu napadel, z dveh strani je hotel zajeti Komensko planoto, severno med Lokvico in Vipavsko dolino, južno iz doline pri Brestovici. Napasti je moral čelo s čelom, zato pa so izgube III. italijanske armade toliko hujše in namen napada ni bil dosežen.

Najtežja in najbolj krvava bitka.

O vsaki italijanski ofenzivi do sedme je bilo polno poročil, o sedmi ofenzivi pa so Italijani čudovito molčali, samo par izgovorov je bilo vrženih v javnost in poročalo se je celo, da se je vojvoda d'Aosta sprl s Kadorno, zapustil armadno vodstvo na Krasu in odšel v Rim. Nekoliko več jasnosti o italijanskem porazu v sedmi ofenzivi na Krasu podaja znani major Moraht, ki piše v berlinskem časniku "Tageblatt":

"Neki članek v "Secolu" dne 24. septembra vzbujata vtisk, da je v širših plasteh Italije naraslo spoštovanje do avstro-ogrške armade in izrecno se povdarja, da je žilavost obrambe nepre-

kosljiva. O pred kratkim končani in za Italijo nesrečno potekli sedmi soški bitki se razpravlja s temi pomembnimi besedami: "Štiri dni in štiri noči brez kakšnega odmora se je bila morda najtežja in najbolj krvava bitka vse naše vojne." Ako se hoče to pripoznanje prav ceniti, se moramo spomniti, da so Kadornova poročila o zadnji ofenzivi skoro popolnoma molčala, in da se je izjalovil napad vojvode d'Aosta."

17.000 granat v enem poldnevu

Vojni poročevalec Karl Fr. Novak poroča, da so Italijani dne 9. oktobra na črti, dolgi 1½ km, med Doberdobskim jezerom in Kostanjevico od jutranje zore do poldneva vrgli proti našim postojankam nič manj nego 15.000 granat, na postojanke neke naše stotnije pa v dveh urah 2000 topovskih izstrelkov. Iz tega sledi, kako hudi in težki boji se bijejo na južnem odseku naše kraške fronte.

Svet se čudi junaštvu naših čet.

Švicarski vojaški strokovjak piše v časniku "Bund":

"Cel svet se mora čuditi izvanrednemu junaštvu avstrijskih čet na Primorskem. Več deset tisoč topovskih krogel izstrelijo Lahi vsak dan proti Avstrijcem, a ti vstrajajo. Avstrijce se mora smatrati za največje junake sveta."

Med te junake se štejejo v prvi vrsti tudi naši domači polki, n. pr. celjski 87. pešpolk, kateri je v krvavi bitki pri Lokvici dosegel venec nevenljivega junaštva.

Francosko bojišče.

Velika ofenziva angleško-francoskih armad ob reki Sommi se še vedno nadaljuje. Tudi na severnem bregu reke Ancre ter ob severo-zahodni francoski fronti obliki pri mestu Ypern so začele angleške čete hudo napadati nemške postojanke. Nemci vnovič obstreljujejo trdnjavo Verdun.

Macedonsko bojišče.

Vsled porazov na Sedmograškem je Rumunija zaprosila četverospozorazum, da ji nujno skoči na pomoč. Zlasti na macedonskem bojišču bi naj general Sarrail razbremenil Rumunijo z živahnim napadanjem bolgarskih postojank na črti Bitolj-Florina ter ob reki Vardar, da bi bila Bolgarija na ta način prisilita, odtegniti večje število čet iz Dobruče na macedonsko bojišče. Dne 6. oktobra je napravil general Sarrail več močnih sunkov zahodno od železnice Bitolj-Florina ter med jezerom Prespa in reko Vardar, toda odbiti so bili vsi tozadevni sunki. Istega dne je angleško vojno brodogradilništvo obstreljevalo bolgarsko obrežno mesto Dedeagač v Egejskem morju. General Sarrail ponavlja sedaj dan za dnevom svoje napade na omenjeno fronto. Razven vzhodno od železnice Bitolj-Florina, kjer je prekoračil dne 9. oktobra desni breg reke Črne, ni dosegel nikjer nobenih posebnih uspehov.

Tedenske novice.

Duhovniške vesti. Za kn.-šk. konzistorijalne svetnike so imenovani prečastiti gospodje kanoniki: dr. Ivan Tomažič, Rudolf Janežič in Alojzij Arzenšek ter prečastiti g. arhidijakon v Konjicah Franc Hrastelj. — Dne 4. t. m. je umrl naglo smrti ž. g. Anton Kolar, župnik v St. Ilju pri Velenju. Pogreb je bil dne 6. oktobra. Rajni je bil rojen dne 16. jan. 1863 pri St. Jerneju pri Ločah in dne 25. jul. 1890 v mašnika posvečen. Imel je srčno napako, katera mu je sedaj tako naglo utrgala nit življenja. Bil je pobožen duhovnik, plemenit človek in zvest prijatelj. Svečila mu večna luč! — Za provizorja župnije St. Ilj pri Velenju je imenovan vlč. g. Ivan Gorišek, župnik na Gornji Ponikvi.

Za notarja v Soštanju je imenovan notarijatski kandidat Jožef Hiris, ki je bil v pisarni mariborskega notarja Hansa.

Novice od ogrskih Slovencev. "Novine" poročajo: Hottiška občina si je zbrala za učitelja Ludovika Antauer, ki je učiteljsko službo pred tem že v Čenčibi opravil. Novi učitelj zna tudi dobro slovenski — Črnelavski ciganje so čemerne gobe jeli. Kda je petim hudo-gratalo, so je z velikim jočem v soboško bolnišnico spravili. Tu so njim po večkrat želodec oprali med velikim jokanjem i kričom pa za 1 den so že veselo i zdravo vsi šli nazaj v Črnelavce. — Novi podsodec v Dolni Lendavi je postao dr. E. Schadl pri okrogliškoj sodnji. — Šest sinov ma v boji Benkička z Topolovec. Anton, štiri zdaj drugoče

ide na bojišče, nam kuražno to-le piše: "Dvakrat že sem bio ranjen. Marcija Iga v Voliniji mi je šrapnel kosti kalao, pred tistim sem pa v nogo bio ranjen. Hvala Bog, ozdravo sem i sem se drugoče glaslo na vojno službo, Bočkorastoga Rumuna bi tudi ešče rad plodo, ove že poznam. Veselo sčem naduže trpeti za domovino."

Zardec križ. Na gostiji Jožefa in Elize Sever v Krčevini pri Ptujju se je nabralo 30 K za avstrijski Rdec križ.

10 milijard 5. nemškega vojnega posojila. V Nemčiji so podpisali za 5. nemško vojno posojilo čez 10 milijard 500 milijonov mark.

Cesarju čestitajo. Z bojišča se nam piše: Dočakali smo tretje leto te velikanske in grozovite vojke, pa tudi preveseli dan, v katerem naš sivolasi vladar v teh viharjih časih v tretje obhaja svoj slavni god. S celim slovenskim narodom kličemo tudi mi branitelji naše domovine: Naj živi naš dobri oče, presvetli cesar in kralj! Pristrčne pozdrave od nas slovenskih domobrancev iz visokih planin! Fabjan-čič Avg. iz Posavja, Jože Cečko iz Celja, Jan. Jug in Blaž Znuđerl iz Slov. gor.

Slovenski lovec pozdravlja. Srčne pozdrave slavnemu uredništvu in vsem znancem pošiljajo slovenski fantje in moške 18. lovskega bataljona z bojišča, kamor nas tudi pride naš vrli "Slovenski Gospodar" obiskat in nam prinaša novice iz drage nam domovine. Telefonist podlovec Falež Stefan iz Orehove vasi pri Slivnici, patroljni vodja Valand Jože iz Gorice pri Pragarskem, Gselman Fr. iz Orehove vasi pri Slivnici, Oblak Franc iz Spodnjih Hoč, F. Potočnik iz Hočkega Pohorja, Jernej Črepinko iz Bukovec pri Polskavi, Anton Podkrižnik iz Kopivnika nad Framom, Alojz Plešič od Sv. Jurija ob Ščavnici, Franc Slaček iz Ročice v Slov. gor., Jožef Kampuš iz Gradca, Friderik Bračko od Sv. Jurija ob Pesni., Peter Kurnik od Sv. Ane v Slov. gor., Fr. Rajšp od Sv. Benedikta v Slov. gor., Jožef Hauringer od Sv. Križa nad Mariborom, Janez Kaizer od Sv. Barbare v Slov. gor., Karol Sabeder od St. Ilja v Sl. g., Anton Doboš pri Mariboru, Jakob Geratič iz Maribora, Simon Požarnik iz Ruš pri Mariboru, Franc Marinšek iz Ruš pri Mariboru, iz Primorskega lovci: Valentin Klec, Rudolf Žagar, Anton Skubin, Anton Džbeljak, Stefan Marak, Karol Karabus in Ivan Komar. Na zdar!

Savinjčan ob Soči. Naš prijatelj Matija Bošnač, doma iz Braslovč, nam piše ob Soči: Počasi tečejo dnevi; kakor kateri more in sme, si jih krajša. Meni pomagaš v tem oziru tudi ti, dragi "Slov. Gospodar", ki me redno obiskuješ in naznanjaš novice bolj žalostne kot vesele iz moje domovine, ko naznanjaš smrt, nesreče itd. Glede živil je zdaj že skoraj vse na karte in tudi kmetom se bo, kakor naznanjaš ti, "Slovenski Gospodar" in kakor poročajo naši od doma, bolj pičlo merilo to, za kar so tako trpeli celo leto ob potu svojega obraza.

Tebi, kmetski list "Slovenski Gospodar", se kot kmet zahvaljujem, ker vidim, da kolikor moreš in smeš, vrlo zastopaš pravice mojih stanovskih tovarišev-kmetov. Po tebi pa tudi pošiljam pristrčne pozdrave v svojo domovino in srčno zahvalo vsem, ki so pomagali, da je tako skrbno ohranjen moj dragi dom.

Ponovno odlikovan Mariborčan. Poročnik H. Verderber, sin tukajšnjega prvega državnega pravdnika, je bil odlikovan z malo in veliko srebrno hrabrostno kolajno in je prišel nedavno v rusko vjetništvo. Sedaj je pa bil vnovič odlikovan s Signum laudis. Tudi njegov brat se je bojeval na ruskem bojišču, kjer je padel junaške smrti za cesarja in domovino.

Mrtvi se oglašajo. Vinko Bauman iz Partinje pri Sv. Juriju v Slov. gor. nam piše: Moj sin Vincenc Bauman je bil od začetka vojke na ruskem bojišču. Bil je tam težko ranjen in vjet. Ko je ozdravel, mi je pisal. Potem je prišel v žalostno Sibirijo. Od tistega časa je preteklo polnih 22 mesecev, ne da bi dal kak glas od sebe; zato smo ga že obžalovali kot umrlega. Ljubi Bog pa nas je potolažil. Nedavno sem dobil njegovo pismo, da še živi in je zdrav. To mi je v veliko tolažbo in veselje.

Popisovanje letnika 1899. "Primorske Novine" poročajo, da se bo v mesecu novembru in decembru izvršilo popisovanje letnika 1899, ki bo v slučaju potrebe poklican prihodnje leto pod orožje.

Vojakom na bojišču. Poštno ravnateljstvo za Stajersko razglašajo: V zadnjem času se množijo slučajji, da pošiljajo svojci vojakom na bojišču razna jedila, kot grozdje, svež sir, sirovo maslo, pecivo itd., torej predmete, ki se kaj radi pokvarijo, postanejo nezavžitni in se morajo uničiti. Pri tem ima odposiljatelj nepotrebne stroške, naslovljenec pa nobene koristi. Torej ne pošiljajte takih predmetov vojakom na bojišču. Nadalje je prepovedano pošiljati vojakom na bojišču razne tekočine, kot petrolej, spirit, bencin, in nadalje vžigalice itd. V pismih na vojake, ki so poštnine prosta in kojih teža posameznega komada ne